

Brieven - deel 4

Conditionering maakt dat mensen denken dat ze iets anders zijn dan een menselijk wezen. Mensen geloven dat ze Amerikaan zijn of Duitser, man of vrouw, Moslim of Christen, Steenbok of Leeuw, leerling of leraar, echtgenoot of vader, meester of slaaf, patiënt of dokter, priester of gelovige, hartstochtelijk of jaloers van nature, en allerlei soorten van combinaties van die kledij. Het is de eeuwenoude discussie over natuur en opvoeding. Als je een gelovige van de evolutietheorie bent, een zogenaamde evolutionist of Darwinist, kun je in de natuur vele soorten dieren naar keuze vinden met allemaal hun eigen instinct (of natuur) waarmee je je eigen karaktertrekken kunt verklaren en vergoelijken, je wellust, je agressie, je promiscuïteit, je kudde "instinct" en culminerend in de ultieme smoes: the survival of the fittest. De voorwaarde tot zelfkennis is dus te onderscheiden wat natuur en wat opvoeding is en de beste voorbeelden zijn de kleine kinderen, **"De grijsaard zal in zijn dagen niet aarzelen, een klein kind van 7 dagen naar de plaats des levens te vragen, en hij zal leven."** staat er in het Thomasevangelie. Zij zijn de eenvoudige en heldere spiegels, duizendmaal helderder dan enig andere spiegel en dan al die bemodderde en vertekende spiegels die volwassenen je voorhouden.

Het zijn juist de mensen die denken dat ze iets zijn, die hun omgeving veranderen en zich vervolgens aan hun veranderde omgeving aanpassen in een heilloze spiraal, hun huizen, hun kleren, hun kapsels en allemaal naar de heersende mode en trends. Ze zijn niet tevreden met zichzelf en projecteren dat op anderen en hun omgeving.

Iedereen heeft zijn eigen innerlijke Meester, zijn onfeilbare innerlijke Gids, en een waar mens valt samen met zijn innerlijke Meester, zoals alle kleine kinderen doen. Een waar en echt mens heeft zijn Zelf (zichzelf) teruggevonden en valt samen met zichzelf en heeft teruggevonden en aanvaard wat hij altijd al geweten heeft. Een waar mens, een ware Meester, kan je dus eigenlijk alleen vertellen wat je altijd al diep in je hart geweten hebt, maar waar je uit angst vergeten hebt om naar te luisteren, uit angst om afgewezen te worden, uit de groep te vallen, om gek gevonden te worden en dus uiteindelijk voor de lieve vrede. Een ware Meester vertelt de waarheid en de waarheid is gruwelijk en dat wil zeggen dat als je de woorden van een ware Meester hoort je ervaart dat je ego klem komt te zitten tussen het gepersonifieerde Zelf en je eigen Zelf en dat voelt uiterst bedreigend. En waarschijnlijk zullen de meeste mensen reageren als de rijke jongeling in Lukas 18:18, wanneer Jezus hem vraagt hem alles wat hij bezit achter te laten "en toen hij dat hoorde, werd hij zeer bedroefd, want hij was zeer rijk." Niet alleen rijk aan bezittingen, maar ook aan meningen, overtuigingen, tradities en vooroordelen. Tegenwoordig worden de meeste mensen razend, boos en voelen zich beledigd en gekrenkt.

Als de waarheid leuk zou zijn had allang iemand haar gevonden.

Als de waarheid geld op zou leveren zou een ware goudkoorts zich van de mensen meester maken.

Als mensen verre ontdekkingsreizen zou moeten ondernemen om de waarheid te vinden, hadden ze haar allang gevonden.

Als de waarheid waardering en schouderklopjes van de medemensen zou opleveren, zou het geen geheim meer zijn.

Als de waarheid waarschijnlijk zou zijn, zouden de mensen haar voor waar aannemen.

Als de kerken de waarheid in pacht zouden hebben, zou de clerus er geen moeite mee hebben.

Als de waarheid wetenschappelijk zou zijn, zouden de universiteiten haar doceren.
Als mensen de waarheid met geweld zouden kunnen vinden, hadden ze vast een bom bedacht om haar bloot te leggen.
Als de gevestigde orde de waarheid zou kunnen gebruiken om het pluche te beschermen, had ze die zich al eeuwen geleden toegeëigend.
Als de rijken haar zouden kunnen kopen, was de waarheid ongetwijfeld uitverkocht.
Als de waarheid ingewikkeld zou zijn en veel kennis zou vereisen, zou de wetenschap haar zeker geweten hebben.
Als mensen de waarheid graag zouden willen horen, zou zij overal rondverteld worden.
Als mensen de waarheid zouden kunnen vinden door te doen en te presteren, was de taak allang volbracht.
Als de waarheid bedacht zou kunnen worden, had in al die eeuwen, met al die grote denkers toch zeker een haar bedacht hebben.
Als mensen met de waarheid hun eigenbelang zouden kunnen dienen, het zou geen vraag meer zijn.

Waar je niet anders dan uit op zou kunnen maken dat de waarheid pijnlijk, onrendabel, voor de hand liggend, hoon en verkettering opleverend, onwaarschijnlijk, ketters, onwetenschappelijk, anarchistisch, revolutionair, niet te betalen, eenvoudig, besamend en ondoenlijk is en niet bedacht kan worden.

Lang geleden was, zoals je in de Bergrede kunt lezen, was het evangelie een eenvoudige blijde boodschap, maar alleen acceptabel voor de armen van geest, de treurende, de zachtmoedigen, voor hen die hongeren en dorsten naar rechtvaardigheid, de barmhartigen, de reinen van hart, de vredestichters en de vervolgdten terwille van de waarheid. Het is nog steeds niet anders.

Wat mijzelf betreft heb ik nooit het idee gehad dat ik iets wilde worden. Ik heb mijn familie niet uitgekozen, ik heb de religie van mijn ouders niet gekozen, ik heb er niet voor gekozen Nederlander te zijn, ik heb mijn manier van leven niet gekozen, de manier van communiceren, mijn omstandigheden, de manier van denken, de sociale klasse, de verwachtingen van mijn ouders, hun tekortkomingen en hun verleden, zoals zij daar ook niet voor gekozen hebben. Ik heb mijn broers en zussen niet uitgekozen. Ik nam slechts de plaats in die mij werd toebedeeld en speelde vervolgens hún spel, met hún regels en hún normen. Ik leerde leuk te vinden waar zij van vonden dat het leuk was, normaal wat zij normaal vonden, mooi wat zij mooi vonden. Ik moest wel naar mijn ouders luisteren en als ik dat niet deed werden ze boos, of erger: teleurgesteld en op z'n ergst: verdrietig. Geen kind wil zijn ouders teleurstellen en alle kinderen ervaren al heel vroeg dat zij de stemming van hun ouders ten goede of ten kwade kunnen beïnvloeden en hebben al gauw door dat de stemming van hun ouders op hun hoofdjes terugkeert. Dus was ik wel genoodzaakt om braaf en gedwee te zijn voor de lieve vrede. Ik leerde dat kinderen verantwoordelijk zijn voor het geluk van hun ouders en me schuldig te voelen als zij dat niet waren, zoals mijn ouders en hun ouders dat ook in hun jeugd ervaren hadden. Ik koos mijn school niet uit, ik koos mijn studierichting niet uit en zelfs als ik de weg van de minste weerstand koos, was er iets dat mij die keuze deed maken. De vrije wil en vrije keuze zijn mythen en hersenschimmen en een hardnekkig geloof. En dat was de manier waarop ik iets werd en mijn ouders waren trots op me omdat ik het ver in de maatschappij geschopt had en ik betaalde daar uiteindelijk een zware tol voor en dat was mijn keerpunt, omdat ik toen wilde weten waarom mij dat overkomen was. Dat was niet de keuze van Adam

en het was mijn keuze niet, maar iets in mij dat mij die keuze liet maken. Noem het maar genade.

Niemand is verantwoordelijk voor zijn tekortkomingen maar iedereen lijdt wel onder de gevolgen van die tekortkomingen en is medeverantwoordelijk voor het continueren van het lijden van zijn medemensen door wel hun tekortkomingen te zien en te horen, maar daarover te zwijgen. Het conditioneren en aanpassen van de kinderen geschiedt door hun geconditioneerde en aan de maatschappij aangepaste opvoeders. De maatschappij is slechts een begrip, niemand heeft ooit "de maatschappij" gezien, want er zijn alleen maar mensen en wat wij de maatschappij noemen is een gemeenschappelijke manier van denken en gedrag, afspraken hoe mensen over zichzelf en de anderen moeten denken. Aanpassen is niet verkeerd, maar het maakt alleen het oorspronkelijke eenvoudige leven ingewikkeld en zwaar. Wijzen zijn in hun tijd, zonder internet, altijd erg voorzichtig geweest, omdat ze beseften dat zij een bedreiging vormden voor de gevestigde orde en de heersende religie. De Sufi-mysticus Jalal al-Din Rumi zegt daarover:

"Verrichten de profeten en heiligen geen grote inspanningen? Hun eerste inspanning was om hun begeerten en verlangens uit te bannen, dat is het "grote gevecht". En toen zij eenheid met God hadden bereikt en woonden in het huis van innerlijke zekerheid, was het hun duidelijk wat goed was en wat slecht. Toch moesten zij zich nog grotere inspanningen getroosten, want alle daden van de mensen zijn onjuist. Zij zien dat en verdragen het zonder er iets van te zeggen, want anders zou niemand bij hen blijven en niemand zou hen zelfs nog groeten. God de Allerhoogste heeft hen de kracht gegeven en het geduld om alles te verdragen. Van de honderd fouten noemen zij er één, zodat het de mensen niet te moeilijk gemaakt wordt. De andere fouten negeren zij en zij prijzen de mensen alsof deze fouten niet bestaan, opdat hun fouten één voor één zullen verdwijnen"

In het Nederlands hebben we de uitdrukking: **"Zachte heelmeesters maken stinkende wonden"** en Lao Tzu sprak: **"Mooie woorden zijn niet waar en ware woorden zijn niet mooi"**. Dus hoe onaangener woorden klinken hoe zekerder je weet dat ze waar zijn.

Het is niet de verantwoordelijkheid van de mens dat hij zijn verwrongen kijk op de werkelijkheid onderkent, want hij zal toch eerst moeten begrijpen dat alle ellende die hij in zijn leven tegenkomt te wijten is aan die verwrongen kijk. Dat is de essentie van zijn probleem. Vanaf zijn vroege kindertijd heeft hij geleerd om de verantwoordelijkheid voor alles wat er in zijn leven gebeurt af te wentelen op anderen, autoriteiten, ouders, artsen, priesters, juristen, omstandigheden, toeval en lot. Er is geen goed of fout, want dat zijn maar begrippen uit een dualistische wereld. Er zijn alleen dingen die ervoor zorgen dat je prettig of onprettig voelt. Het voelt wel of niet goed, heet het tegenwoordig en Goethe zei al: **"Das Gefühl ist alles"**. Als je helemaal gelukkig en ontspannen voelt, voel je je lichaam niet. Dat is ook de reden dat mystici, die mislukte heiligen, zo vaak verzucht hebben dat ze van hun lichaam verlost wilden worden. Als je ongelukkig voelt, ziek, vermoeid, depressief, gespannen of angstig, voel je dat in je lijf, dat de signalen van je opgekropte emoties afgeeft en dan kan je de anderen of de omstandigheden daar de schuld van geven en je kan er mee naar de dokter gaan, je kunt drugs, pillen of alcohol nemen, maar in alle gevallen ontloop je dan de verantwoordelijkheid voor je eigen gedrag.

Wat het citaat van Raman Maharishi betreft: hij laat daarin duidelijk een gemis aan

mededogen zien en zijn egoïstische en zelfzuchtige houding ten opzichte van zijn medemensen. Niemand kan meer of minder verlicht zijn dan een ander, want je bent of verlicht of je bent het niet, het is alles of niets. Als je ontwaakt bent en je ziet overal om je heen je medemensen slapen, strompelen en dwalen, als je hun ellende, hun tranen, hun angsten en wanhoop ziet en je blijft dan toch verwijlen in je ivoren toren, is het zeker dat je verlichting nep is. Misschien heb je de prachtige metaforische film "Het Labyrint" van David Bowie gezien. Als je dan uiteindelijk de uitgang uit het labyrint gevonden hebt en in het paleis aangekomen bent, kun je daar als een mysticus blijven en de dwalenden in het labyrint vertellen hoe prachtig en gelukkig je het daar hebt, maar de enige taak is dat je hen de weg uit het labyrint wijst. Een mysticus is dus per definitie een egoïst, iemand die uitsluitend op zijn eigen heil uit is, een geflipte zoeker die de uitweg gevonden heeft maar niet meer weet hoe hij weer terug moet. De metafoor van de Grot van Plato geeft daar een heldere beschrijving van.

Als een zogenaamde verlichte zijn medemensen als strawdogs beschouwt is dat denigrerend en elitair. Hij moet dan wel vergeten dat hij dat zelf eerst ook is geweest en bovendien zijn bevrijding als een eigen verdienste beschouwen. T.S. Eliot is in zijn gedicht "The Hollow Men" eerlijk omdat hij beseft dat hij het zelf ook is.:

**We are the hollow men
We are the stuffed men
Leaning together
Headpiece filled with straw. Alas!
Our dried voices, when
We whisper together
Are quiet and meaningless
As wind in dry grass
Or rats' feet over broken glass
In our dry cellar.**

Mystici hebben de meest afgrijselijke vooroordelen geventileerd en als voorbeeld een aantal citaten van die bewierookte en hooglijk gewaardeerde mysticus Rumi:

"Maar God de Allerhoogste heeft aan de profeet een weg naar kennis getoond die subtiel is en goed verborgen. Door te trouwen en de tirannie van de vrouwen te verdragen en naar hun irreële uiteenzettingen en aanvallen te luisteren kan men zich louteren. Door de tirannie van anderen te verdragen, laat u hen zelf hun eigen fouten dragen. Uw karakter verbetert door uw geduld, maar hun karakter verergert door hun tirannie en agressie. Wanneer u dit eenmaal begrepen heeft, louter dan uzelf en beschouw hen als een kledingstuk. Door dit kledingstuk wordt u van uw bezoedelingen bevrijd en u wordt gelouterd. En wanneer u geen weerstand kunt bieden aan de begeerten van uw ziel, overleg dan bij uzelf op een rationele manier; veronderstel dat uw vrouw niet een echtgenote is maar een hoer. iedere keer dat de begeerte in u opkomt gaat u naar haar toe. Op deze manier bevrijdt u zichzelf van jaloezie, partijdigheid en fanatisme"

Je gelooft je ogen toch niet als je dit leest. Wat een masculiene arrogantie en wat een misselijkmakende denigrerend misbruik van een medemens.

En nog een:

"De weg die de profeet aangaf was deze: Om zichzelf te bevrijden van jaloezie en mannelijke trots moet men lijden, moet men de buitensporigheden van zijn vrouw verdragen en duizenden andere grenzeloze moeilijkheden. De weg die Jezus aangaf was om te worstelen met de eenzaamheid en afstand te doen van alle begeerte, De weg van

Mohammed is het verdragen van de tirannie, de lasten van de vrouw en van de wereld. Wanneer u deze weg niet kan gaan, ga dan tenminste die van Jezus, opdat u niet van alles verstoken blijft."

Het is volslagen duister voor me als je schrijft: "wat betreft religie: ik bedoel met religie: de manier van leven" Is de American way of living dan ook een religie? Heeft religie een bedoeling of is het een doel op zich of is het misschien een hulpmiddel om een doel te bereiken, zodat als je het doel bereikt hebt je de religie niet meer nodig hebt? Is het is zoets als een ladder die je niet meer nodig hebt als je boven bent?

Woorden en begrippen als maatschappij, land, regering en religie behoren tot wat Plato de wereld der ideeën noemde, de virtuele en niet bestaande wereld van gedachten, speeltjes om imaginaire bouwsels mee te construeren, om mee te spelen, zonder enige verhouding tot de werkelijkheid. Niemand heeft ooit een maatschappij, een religie, een land of volk gezien. Er zijn alleen maar mensen. Dus voor mij is het dat niet de maatschappij mij alles heeft doen geloven, maar mijn ouders, mijn leraren en alle andere mensen die ik als autoriteiten moest aanvaarden.

"Geef alle valse ideeën op, dat is alles" en "er zijn geen ware ideeën" is voor mij de essentie van dit citaat. Je moet dus niet alleen eerst je valse ideeën opgeven, want omdat er geen ware ideeën zijn zijn alle ideeën vals en moet je dus alle ideeën opgeven. Meninge, overtuigingen en waarheden, zijn allemaal ideeën. Zo eenvoudig is het.

Chuang-Tze (<http://www.sacred-texts.com/tao/sbe39/sbe39.hm>) was de rebelse antireligieuze wijze, die de heersende godsdienst, met zijn priesters en rituelen, de opperpriester en hielenlikker van de gevestigde orde Confucius inclusief, te kijk zette en probeerde de goedgegelovigen uit hun klauwen te bevrijden. Omdat hij beseftte hoe bedreigend zijn woorden waren, gebruikte hij gewoonlijk de stijlfiguur van het spreken over de Wijzen en Ware Mensen uit oude tijden, die hij liet zeggen wat hij wilde zeggen. Helaas zijn zijn woorden evenzeer vervuild als alle wijsheidsgeschriften door zijn zogenaamde volgelingen, maar nog steeds bevatten ze briljante parels. Als voorbeeld "Over kennis":

"De kennis omtrent angelen en haken is omvangrijk, maar de vissen worden erdoor in hun rust gestoord. De kennis gebruikt bij het zetten van vallen, netten en strikken is uitvoerig, maar de dieren des velds brengt men ermee van streek. De vaardigheid in het verzinnen van sluwe bedenksels, die al verderfelijker werken, in vernuftige bespiegelingen over wat hard is en wat wit en in pogingen tot opheldering en verzoening van tegenstrijdige inzichten is geweldig, maar de gewone wereld raakt in al die spitsvondigheden verward. Vandaar is er voortdurend grote verwildering in de wereld en de schuld daarvan ligt in de vermeerdering van kennis. Zo zoeken alle mensen naar kennis van wat zij nog niet hebben bereikt en zij zoeken niet naar de kennis van wat zij alreede in zichzelf bezitten. Zij weten wel te veroordelen wat zij niet goed vinden, maar weten niet te veroordelen wat zij aan zichzelf plegen toe te staan. Dit veroorzaakt de grote ongedurigheid en verwarring. Het is alsof boven de schittering van zon en maan werd verduisterd; alsof beneden de voortbrengende kracht van de heuvels en stromen opdroogde; en alsof daartussen de werking van de vier seizoenen ten einde kwam. Dan zou er geen enkel zwak en wriemelend insect meer zijn, geen enkele plant meer

opgroeïend uit de aarde, die niet haar eigen natuur verloor. Verbijsterend is inderdaad de wanorde in de wereld, verwekt door die zucht naar kennis. Van de tijd der drie dynastieën af is het zo geweest. Het eenvoudige, eerlijke volk wordt veracht en de schoonschijnende verzinsels van onrustige geesten met graagte opgenomen; de rustige en onopvallende methode van het niet-doen heeft men verworpen en het genoegen in ideeën praatziek tot uitdrukking gebracht. Het is die woordenpraal, die de wereld in verwarring brengt."

Het hangen aan materieel bezit is misschien wel een van de kleinere problemen en in feite slechts ontleend aan overtuigingen en vooroordelen en uiteindelijk is de basis daarvan alleen maar angst. Dat wil dus zeggen dat het vastzitten aan zich slechts in je hoofd afspeelt en de angst is het resultaat van het niet begrijpen van jezelf en het niet begrijpen van de wereld om je heen. Mensen praten over toeval, geluk en ongeluk en de reden is dat ze met een kokerblik kijken en dus de wereld niet overzien. In wezen is het Evangelie van Thomas, even Egyptisch als Mozes, Philo en de Therapeuten, een zeer eenvoudig geschrift, want de enige boodschap die het bevat is dat je naar jezelf moet kijken en alles wat je vanuit je binnenwereld op de buitenwereld projecteert moet onderkennen en los moet laten. Contemplatie moet zelfonderzoek zijn of eigenlijk ik-onderzoek, wegen en te licht bevinden. Het is de enige manier om stap voor stap je ego om zeep te brengen totdat je bijna klaar bent en de laatste stap wordt je dan geschonken en dan ga je het Koninkrijk binnen of de bereik je de apatheia en wordt je een voorbijganger en toeschouwer in een krankzinnige wereld. Al die mensen hebben de illusie dat de "American way of living" de enig ware en mogelijke manier is en vanuit dat merkwaardig wereldbeeld projecteren ze al hun problemen op anderen. Intussen proberen ze een geschrift te begrijpen dat hen laat zien dat het verderfelijk is de anderen de schuld te geven. Bush, die er prat op gaat dat hij zelf een wedergeboren christen is, vergeet dat er geschreven staat dat je je vijanden lief moet hebben en dat je de andere wang toe moet keren als je op de ene geslagen wordt. Wat hij doet is het ware vloeken en de naam van de Heer uw God ijdel gebruiken.

Je beweert dat er slechts Een Wezen is. Hoe weet je dat? Heb je dat wezen wel eens gezien en hoe zag het er dan uit? En wat moet ik me voorstellen bij een Rijk? Heeft het een regering en burgers, een leger om zijn grenzen te verdedigen, priesters en scholen en misschien kerken en religies? Heb ik daar nog een bijbel of de Koran nodig? Heb ik een paspoort nodig om het in te gaan en kan ik er weer uit? Waarom zou ik eigenlijk mijn best moeten doen om erin te gaan? En stel je voor dat ik erin slaag om erin te gaan wat zal dan mijn houding ten opzichte van mijn voormalige medelijders in deze wereld zijn? Of wordt ik een spiritueel wezen en zal ik dan voor mijn voormalige medeburgers onzichtbaar zijn? En stel je nu eens voor dat alle mensen hun blindheid opgeven. Zal een priester dan een priester blijven en een dokter een dokter? Is het Rijk alleen voor speciale personen zoals Rumi zegt:

"God heeft de ogen van sommige mensen verzegeld zodat zij deze huidige wereld kunnen bewerken. Als niemand blind zou zijn voor de andere wereld, zou deze wereld leeg zijn, Het is deze blindheid die de beschaving en vooruitgang bevordert."

Dus volgens Rumi heeft de wereld blinden nodig om anderen te doen zien en om te slaven, vuilnis op te halen, huizen schoon te houden, te werken in mijnen en fabrieken om voor de uitverkorenen de voorwaarden te scheppen om te zien. Ik klinkt mij volslagen krankzinnig en oneerlijk in de oren.

Ik denk dat mensen zich beledigd voelen als je het over hun blindheid hebt (ik wist echt niet dat er ook zoiets is als een spirituele blindheid. Betekent dat dat wij ook ergens spirituele ogen hebben?) omdat door hen te bekritisieren je een ziener in het land der blinden pretendeert te zijn en ik ben bang dat jij hen niet duidelijk kunt maken wat jij wel ziet, waar zij blind voor zijn. "Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet" Bovendien zien ze je tekortkomingen en horen en lezen je vooroordelen en het enige wat ze dan denken is dat je beter eerst de balk uit je eigen oog kunt halen, voordat je kritiek hebt op de splinter in je broeders oog. Pas als je volmaakt bent, dat wil zeggen dat je de balk in je eigen oog volledig verwijderd hebt, zie je helder en ik veronderstel dat je niet volmaakt bent. Als je niet volmaakt bent, ben je blind, zie je door de balk in je eigen oog de werkelijkheid vertekend en meer of minder blind blijft gewoon blind, of je bent wakker of je slaapt, of je bent levend of je bent dood en daar zit niets tussen. Het is inderdaad nutteloos om te weten of je in de hemel bent of niet, want het is geen weten maar een ervaren en een totaal ander bewustzijn. In de hemel, of het Rijk zoals jij dat noemt, is geen begeerte, geen angst, geen problemen, geen ellende, geen pijn, geen haat, geen onzekerheid, geen verleden noch toekomst, geen zorgen, geen ziekten en pas als je ervaart dat al die ondeugden en smarten definitief verdwenen zijn realiseer je je dat je wel nog in deze wereld maar niet meer van deze wereld bent. Het is het tijdeloze ervaren van de gelukzaligheid en weggelegd voor iedereen en niet voor de uitverkorenen. "God" discrimineert niet.

We leven in een fascinerend tijdperk, de wereld staat in brand en het Systeem desintegreert overal en draait dol, de onvrede is nog nooit zo enorm geweest, de oorlog in Irak is een desolate en wanhopige poging van de macht om een tanende controle te handhaven en zij durven het zelfs het verdedigen van de vrijheid te noemen. Er is zoveel ingehouden haat en agressie, die tot nu toe meestal niet exploderen maar imploderen in depressies, kanker en suïcides, maar er is maar een vonk nodig om het hele kruitvat te laten exploderen. Mensen zijn zo bang, zo moe van deze manier van leven, dat ze uitstekende voedingsbodems zijn voor epidemieën en de SARS was nog maar een kleine voorbode. Het is fascinerend om te zien hoe de wetenschappers paniek zaaien en de goedgelovigheid van hun slachtoffers, niet beseffend dat door paniek te zaaien de weerstand van de mensen alleen maar afneemt en zij dus oogsten wat ze zelf gezaaid hebben. En dan te bedenken dat dit nog maar het begin is. Dit zijn de tekenen der tijd, de tekenen van ineenstortende cultuur, tekenen van de hoogmoed der mensheid. En krampachtig bezweren onze leiders ons dat het maar een voorbijgaande crisis is en dat zij alweer licht in de duisternis zien en dat we rustig kunnen gaan slapen en allemaal tegen beter weten in. Deze tijd is zeer vergelijkbaar met het tijdperk ongeveer 2000 jaar, toen het Imperium Romanum de wereld regeerde en overal broeinesten en oproeren opdoken en het rijk uiteindelijk aan onderlinge verdeeldheid ten onder ging. "In de schemering vliegen de uilen van Minerva uit". Dus je moet op tijd figuurlijk uit deze wereld stappen om niet meegesleurd te worden in zijn val. Er is niet veel tijd meer over. Ik aarzel om het woord "god" te gebruiken, een woord voor het onuitsprekelijke is een contradictio in terminis, maar de enige oplossing is een radicale en absolute breuk met het verleden, een terugkeer naar de natuur, van humanoïden naar mensen, van cultuur naar natuur, van kennis naar wijsheid, van een onrechtvaardige wereld naar een rechtvaardige, van de hel naar het paradijs. En het eind zal dan als het begin zijn.

Er is een immens verschil tussen ons gevoel en de strekking van wat wij zeggen. We hebben er geen behoefte aan onze vreugde met al dat soort superlatieven als de mystici gebruiken als zij over het onuitspreklijke praten, te beschrijven. Dat is nutteloos en het ervaren is niet in woorden uit te drukken omdat het ervaren alleen ervaren kan worden. Ik kan je alleen uit eigen ervaring vertellen dat gelukzaligheid een constante afwezigheid van alle lijden, pijn, problemen, angst, zorgen maken, boosheid en al die andere negatieve emoties, is, onverstoorbaar door wat er ook om mij heen gebeurt, hoe medemensen zich ook gedragen en wat zij ook zeggen. Het is geen kwestie van verdringen of beheersen van emoties, maar uitsluitend van begrijpen. Als je het leven alleen al heerlijk en ontspannen vindt, heb je geen enkele behoefte aan zogenaamde leuke dingen doen en te consumeren en ontspanning zoeken is overbodig geworden omdat je altijd ontspannen bent.

De bedoeling van wat wij zeggen is om anderen de weg naar deze eenvoudige, alomvattend liefhebbende en magnifieke manier van leven, die Boeddha het Nirvana, de Stoïcijnen de apatheia en "Jezus" het Koninkrijk noemde, te wijzen. Als je eenmaal ziet en ervaart wat je zolang gezocht hebt, kun je je nauwelijks voorstellen dat je het niet veel eerder gezien hebt, zo voor de hand liggend en eenvoudig als het is. Het is onmogelijk te zoeken als je niet weet wat je moet vinden en dus is de enige manier om alle dingen waarmee je jezelf in de weg staat en waarmee je je eigen licht verduistert, te elimineren. Het is het zoeken naar het antwoord op alle WAAROM's, net als de zoektocht van Job. Je leven veranderen leidt onmiskenbaar tot de conclusie dat je je vóór die tijd vergist hebt en voor de meeste mensen is dat teveel gevraagd om dat toe te geven, al is het maar aan zichzelf. Om wedergeboren te worden, zoals jij dat noemt, is het niet zaak dat je terugvindt wat je verloren hebt, maar meer dat wat je vergeten hebt, waar je je voor afgesloten hebt, waar je niet aan hebt gedurfd, en als je het weer ziet moet je je zelf toegeven dat je het eigenlijk altijd wel hebt geweten.

Die zogenaamde wedergeborene christenen, zijn het merkwaardigst en meest intolerant. Het is mij een volslagen raadsel wat zij daar overigens mee bedoelen als zij Jezus in hun hartje gevonden hebben en ik heb nog nooit iemand daar een zinnig en begrijpelijk verhaal over horen vertellen. Met de beste wil van de wereld kan ik het niet meer dan woordenneuken vinden wat zij zeggen en schrijven, terwijl zij goochelen met begrippen en elkaar aftroeven met trivialiteiten en vooroordelen. Eigenlijk beschouw ik het als tijd verknoeien, maar ik blijf nieuwsgierig naar wat er overal in de wereld afspeelt. Het is een spannende tijd en voor mij is het fascinerend om te zien hoe de maatschappij in al zijn voegen kraakt en scheurt en de krampachtige pogingen van mensen om de schone schijn te handhaven, te doen alsof er niets aan de hand is en elkaar en zichzelf voorhouden dat het maar een dipje is en dat het allemaal wel weer goed zal komen, tegen beter weten in. Het is toch te gênant voor woorden dat deze maatschappij, dit systeem, dat gebouwd is op onvrede en ontevredenheid, slechts in stand gehouden kan worden door een steeds groeiende consumptie en dat de Dow Jones en de AEX de graadmeters van het geluk zijn? "**Alles, wat voor de mens meer dan nodig is, is hem vijandig**" zei Sextus de Pythagoreeër

Over de hele wereld zijn mensen op zoek naar zichzelf, naar wijsheid en ware kennis en helaas vallen ze meestal in handen van goeroes, leraren, zogenaamde verlichten, therapeuten en allerlei merkwaardige sekten, die pretenderen de wijsheid in pacht te hebben, maar het allemaal ook niet precies weten. De eenlingen, de loners, de onafhankelijken, de doorzetters, de ware ketteren en profeten, gaan stilletjes hun eigen tocht en je hoort ze niet, maar het zijn er

velen. Je hoort alleen de ijdelers, degenen die aan de weg timmeren, de onbescheidenen en voor roem, macht en eer gezwichen. De ware zoekers zijn voorzichtig als slangen en argeloos als duiven en laten zich door niets en niemand tegenhouden. Zij hebben ervaren hoe gevaarlijk en vol verleidingen de queeste en het tegen de richting, die de kudde volgt, in te gaan is. **"Betreedt niet de algemeen begane wegen, volg niet de zienswijze de grote menigte, daar die onoordeelkundig en niet eensluidend is"** zei Pythagoras. Zij hebben geleerd dat het verstandig is te zwijgen als je het nog niet allemaal begrijpt, in tegenstelling tot al die eenogen die zich koning wanen in het land der blinden. "Onwetendheid kun je maar beter verborgen houden" zei Heraclitus, maar desondanks hoor, lees en zie je overal mensen onbeschaamd de grootst mogelijke onzin verkondigen. **"Maar zoek eerst het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid en al deze dingen zullen je geschonken worden"** staat er geschreven en dat betekent, dat je eerst in een eenzaam gevecht met jezelf moet vinden en als je gevonden hebt, heb je de Weg gevonden en dan besef je dat je daar niet meer aan hoeft te timmeren. Dat betekent dat je heel voorzichtig moet zijn met wat je zegt, omdat anders de achtergeblevenen je terug zullen willen halen, je ervan zullen proberen te overtuigen om maar weer "normaal" te doen en je gewoon weer aan te passen. Het is wrang, maar in deze maatschappij is ellende een voorwaarde om de behoefte te voelen te willen ontsnappen aan de gevangenis, het gareel, de sleur en de kudde. Zolang het leven dragelijk is, is er geen verlangen naar een ander leven. Waak voor de hulpverleners in deze maatschappij, want hun enige doel is je weer aan te passen. De belangrijkste boodschap van de websites is dat je het alleen zelf kunt doen, dat je alleen naar jezelf kunt luisteren, zonder compromis en dat je de schijnbare arrogantie moet durven hebben te begrijpen dat alle geleerden en alle zogenaamde groten der aarde zich vergist hebben en zich nog steeds vergissen. De eindconclusie zal zijn dat je niets kunt weten en niets hoeft te weten om gelukkig te zijn. Kennis is strijdig met wijsheid. Je moet niet alleen je kijk op het christendom veranderen, maar op religie in het algemeen, maar ook op wetenschap en menselijke relaties. De valkuilen zijn dus macht, ijdelheid en seks. Kierkegaard schreef: **"in feite is geloven verdergaan op een weg waar alle menselijke wegwijzers maar één richting uit wijzen: terug, terug, terug."** Luister niet naar hen maar volg je geweten, zelfs al klinkt het krankzinnig. Bevrijd jezelf van The Matrix. Uiteindelijk zul je tot de conclusie komen dat het christendom een gigantische vergissing is, zoals alle religies en culturen. De Evangelieën zijn slechts ingenieus gecomposeerde mythes om een boodschap aan op te hangen en de schrijvers hebben geleend van de profeten, uit de Psalmen en Spreuken, van Henoch, van Plato en veel andere geschriften om een propagandistisch pamflet te construeren om hun weg naar een rechtvaardige wereld te verspreiden. Het is mislukt. Ze hebben fouten gemaakt, ze zijn vaak niet duidelijk genoeg geweest, ze hebben het vervuild met mystiek geleuter, ze zijn niet radicaal genoeg geweest, hebben compromissen gesloten, zijn zich te buiten gegaan aan overdrijvingen en wishful thinking en het warhoofd Paulus heeft de vrijheidsbeweging de doodklap uitgedeeld. Het is volslagen onbelangrijk of Jezus een historische figuur is geweest, want hij is de benadering van de ideale mens, een voorbeeld van wat wij allemaal zouden kunnen zijn en hem volgen betekent het volgen van je Logos of je geweten, totdat je er uiteindelijk mee samenvalt.

We beseffen dat wat wij beweren volslagen anders is dan wat algemeen als waar aanvaard wordt en dat is een van de criteria van ketterij. Uit de geschiedenis ken je het lot van alle ketteren, die niet voorzichtig genoeg zijn geweest, slachtoffer van hun ijdelheid waren of gezicht zijn voor macht. Alle wijsheidsgeschriften zijn geschreven door anonieme schrijvers, omdat zij altijd begrepen hebben dat wat zij schreven altijd strijdig was met de gevestigde orde, zoals zovele maatschappijcritici hun satires en vlugschriften (en Evangelieën) onder

pseudoniem schreven. Lang geleden waren we zo naïef om te proberen uitgevers te interesseren voor wat wij geschreven hadden, maar niemand durfde er zijn vingers aan te branden. Gelukkig realiseerde we ons op dat moment nog niet de consequenties van onze boodschap helemaal. Met het verstrijken der jaren zijn we steeds voorzichtiger geworden omdat we merkten dat mensen ons gingen mijden als we te direct waren, zelfs als we alleen maar vroegen waarom ze iets zeiden of hoe ze bij hun mening kwamen, als we vroegen waarom ze iets leuk vonden en waarom ze deden wat ze deden. De vraag naar het waarom is een taboe, maar misschien is de vraag hoe mensen aan hun meningen nog minder bespreekbaar. Intussen bekleeden we voor het oog nog steeds respectabele posities in de maatschappij, wij zijn dus in de wereld maar niet van de wereld en wij ervaren dat dat onze kracht is.

Wij persen het Evangelie van Thomas niet in onze filosofie, want voor ons zijn zowel de strekking van het Evangelie van Thomas als filosofie een manier van leven en geen intellectuele en scherpzinnige opgave, die je met je hoofd op kunt lossen. Alle wijzen hebben er altijd de nadruk op gelegd dat het niet genoeg is om over vrijheid, rechtvaardigheid, eerlijkheid en al die andere deugden te praten, maar dat het in de eerste plaats zaak is ernaar te leven en ze in de praktijk te brengen. Dat is de reden waarom bijvoorbeeld Thomas à Kempis "De navolging van Christus" kon schrijven en Lao Tzu zijn "Tao The Ching".

Het is jouw "eigen" mening die jij beschrijft over de Zondeval en we hopen dat je niet gelooft dat het een historische gebeurtenis is geweest. Er is geen klein kind met een aangeboren schaamtegevoel, tenminste wij hebben er nog nooit een gezien, noch hebben we dat bij onze eigen kinderen ervaren. In onze ogen zet dat alleen al jouw interpretatie van de Zondeval op losse schroeven,

Tertullianus schreef: "credo quia absurdum est" en jij schrijft dat onze visie op de toestand van de mens vóór de Zondeval zowel absurd als onmogelijk is. Voor onze maatstaven is alles wat wijzen zeggen, "Jezus" inclusief, volslagen absurd. Elk klein kind laat het tegendeel zien. Ceterum censeo dat een heiden bekeren een christelijk werk is en een christen bekeren een heidens werk.

Wat betreft logion 114 het volgende:

Een enorm struikelblok in het begrijpen van de evangeliën is het feit dat mensen Jezus als een historische figuur zien, zoals alle christenen doen. Het is een Platlands idee. Alleen het beschouwen van de evangeliën als een metafoor van een messianistische beweging kan er voor zorgen dat alle stukjes van de puzzel op zijn plaats vallen. Het is onmogelijk de boodschap te begrijpen als je op de boodschapper gefixeerd bent. De boodschap komt onder andere voort uit de Esseense gemeenschap en andere exclusief mannelijke kloostergemeenschappen en is daarom besmet met een vals mannelijk superioriteitsgevoel. Verder moet je beseffen dat zelfs het Thomasevangelie vervuild en onnodig duister gemaakt is door het gebruik van ingewikkelde begrippen als geest, God, koninkrijk, hemel enzovoort, terwijl het tegelijkertijd de bedoeling was om weer als de eenvoudige kleine kinderen te worden. Verder ontbreekt elke verwijzing naar de seksualiteit en het gebruik van taal en dat is een ongelofelijke tekortkoming. Het is alsof je een routekaart geeft en twee essentiële wegwijzers vergeet. Je kunt je natuurlijk afvragen in hoeverre het Thomasevangelie zelf al vervuild en aangepast is. In wezen zijn alle geschriften slechts een verheldering en verduidelijking van de Gulden Regel, die eenvoudig neerkomt het eerst weten wat je NIET moet doen, het vervolgens ook niet meer te doen, totdat je uiteindelijk beseft dat je om een volmaakt leven te leiden niets hoeft te doen. Zijn is gelukzaligheid.

Als je logion 114 reinigt van alle culturele aanslibbels klinkt het als volgt:

"Een menselijk wezen, getooid met een naam, Simon Petrus, sprak tot hem: "Laat dat menselijk wezen, getooid met de naam Maria, van ons weggaan, want menselijke wezens die zich gedragen en denken als vrouwen zijn niet in staat zich te ontdoen van hun aangeleerde zelfbeeld, hun denken en gedrag, zodat zij het volmaakte leven bereiken. Jezus sprak: "Zie, ik zal haar alles laten zien wat zij niet is, al haar bagage die haar verhindert te zien en te ervaren wat zij werkelijk is, zodat zij weer een menselijk wezen kan worden, opdat zij ook weer een volmaakt menselijk wezen kan worden zoals jullie dat weer zijn geworden, Want elke vrouw die zichzelf weer een menselijk wezen maakt zal het volmaakte leven bereiken." (en laten we als we daarmee klaar zijn er verder het zwijgen toe doen, omdat wij het dan volmaakt met elkaar eens zijn en niets meer te zeggen hebben, sprak hij vervolgens)

Aldous Huxley heeft veel interessante boeken geschreven, waaronder "De eeuwige Wijsheid", maar tot het einde van zijn leven is hij een zoeker gebleven, een zwerver tussen hemel en aarde, en dat houdt in dat zijn schrijfsels toch nog tegenstrijdigheden en voordelen bevatten. In het citaat (uit: "De Deuren der Waarneming"):

" Ieder mens is op ieder moment in staat zich alles wat er ooit met hem gebeurd is te herinneren en alles dat overal in het universum gebeurt waar te nemen. De functie van het brein en het zenuwstelsel is ons te beschermen tegen een bedolven worden onder en verward te worden door deze massa van grotendeels onbruikbare en irrelevante kennis, door het meeste wat we anders zouden waarnemen of ons zouden herinneren uit te sluiten, en slechts die kleine en speciale selectie over te laten die praktisch bruikbaar lijkt" Volgens zo'n theorie is ieder van ons een potentiële Grote Geest. Maar voor zover we dieren zijn, is het onze zaak tot elke prijs te overleven. Om een biologische overleving mogelijk te maken, moet de Grote Geest door de reduceerventiel van het brein en het zenuwstelsel getrechterd worden. Wat er aan de andere kant uitkomt is een armzalig stroompje van het soort bewustzijn dat ons zal helpen te overleven op het oppervlak van juist deze planeet. Om de inhoud van dit gereduceerde bewustzijn te formuleren en uit te drukken, heeft de mens die symbolsystemen en onuitgesproken filosofieën die wij talen noemen, ontwikkeld en eindeloos uitgewerkt. Ieder individu is tegelijkertijd de begunstigde en het slachtoffer van de taalkundige traditie waarin hij is geboren - de begunstigde in zoverre als taal toegang geeft tot de geaccumuleerde getuigenissen van de ervaringen van anderen, het slachtoffer in zoverre dat het hem bevestigt in het geloof dat het gereduceerde bewustzijn het enige bewustzijn is en het zijn realiteitszin behekt, zodat hij maar al te graag zijn opvattingen voor feiten en zijn woorden voor echte dingen houdt. Dat wat in de taal van de religie "deze wereld" genoemd wordt is het universum van een gereduceerd bewustzijn, uitgedrukt en als het ware versteend door de taal"

is duidelijk waar hij wisselt van de ene naar de andere wereld. Het is niet de functie van het brein en zenuwstelsel om ons te beschermen tegen een bedolven worden onder en verward te raken in deze hoeveelheid van grotendeels en niet-relevante kennis, maar in hun opvoeding worden mensen geprogrammeerd om te selecteren wat ze zien en horen en te verdringen wat ze niet kunnen gebruiken voor hun rol in deze krankzinnige maatschappij en voor dat vervormde brein is die kennis nutteloos, niet relevant en boven alles gevaarlijk. Mensen moeten selectief blind en doof zijn, want dat is de voorwaarde om gedweë radertjes, kritiekloze consumenten, niet zelfdenkende volgers van autoriteiten en verdedigers van wat zij als hun eigen wereldbeeld en zelfbeeld beschouwen, te worden. Het is zaak te overleven, als dieren, in hun zelfgecreëerde hel. En daarom moet de Grote Geest wel door dat reduceerventiel getrechterd worden, opdat het leven in Platland dragelijk wordt. Het is verbazingwekkend hoe mensen de tijd dat zij nog kleine Bollen waren, voordat zij tot kunstmatige Driehoeken, Vierkant en andere tweedimensionale vormen geperst werden met die onbeholpen daarmee gepaard gaande communicatie, vergeten zijn.

Je hoeft niet achterdochtig te zijn. Wat wij schrijven is geen lokaas, hoewel het voor de kinderen wel zo zou kunnen lijken, als het verhaal van de Rattenvanger van Hamelen. Wij staan een absolute eerlijkheid voor, omdat wij zelf ervaren hebben in het eerste deel van ons leven hoe moordend en verstikkend het compromissen sluiten, de lieve vrede bewaren, nooit durven zeggen wat je denkt, leugentjes om bestwil en het spel meespelen, zijn geweest. In wezen zijn alle ontsnappingsverhalen hetzelfde, of je nu ontsnapt uit de gevangenis, de tirannie van een relatie of de maatschappij. Een belangrijk verschil met jou is dat wij de aansporing "hebt uw vijanden lief" begrepen hebben op de manier waarop die bedoeld is. Je hebt alleen vijanden als je iets te verdedigen hebt en mensen gedragen zich alleen vijandig als ze zich aangevallen voelen. In elke vijandschap zit dus een aandeel van jezelf en alleen dat kun je veranderen. Als je de levensgeschiedenissen van mensen die zich vijandig tegenover jou gedragen kent, hun angsten, hun minderwaardigheidsgevoelens, hun onzekerheden, de angst voor controleverlies, de angst om hun baan en status te verliezen, hun onvermogen hun vergissingen toe te geven, is dat begrijpen ze vergeven. "Heer, vergeef het hen, want zij weten niet wat ze doen". Wij hebben niet teruggevochten, wij hebben niet gehandeld naar het oog om oog, tand om tand, hoe vaak we ook de gelegenheid hebben gehad dat te doen. Wij hebben ons altijd gerealiseerd dat de minste altijd de wijste is, We zijn er altijd van overtuigd gebleven dat eerlijkheid het langste duurt, hoewel we daar vele moeilijke jaren op hebben moeten wachten. Wij hebben geen leedvermaak als we ze de mist in zien gaan en zelf in de kuil vallen die ze voor ons gegraven hebben, we roepen niet dat hun eigen schuld is, maar we voelen mededogen met hen. Zij zijn ook maar slachtoffers van hun opvoeding en de maatschappij. Het klinkt misschien raar, maar eigenlijk zijn wij hen dankbaar dat ze ons uit hun spel gedrukt hebben, ons daardoor met de rug tegen de muur gedrukt hebben en de weg naar buiten hebben mogelijk gemaakt. Hun angsten hebben hen een andere keuze doen maken en hen ogenschijnlijk de weg van de minste weerstand doen kiezen, en als je hun levensgeschiedenis onder ogen ziet, hun ongekozen jeugd en ouders, begrijp je de manier waarop zij gehandeld hebben. Je veroordeelt alleen iemand als je niet in staat bent je in zijn positie te verplaatsen. En wij hebben ons altijd gerealiseerd dat wat zij over ons zeiden meer over hen zei dan over ons. Niemand is vrijwillig een Agent, tenzij je vasthoudt aan het valse concept van de vrije wil. Iedereen is een slachtoffer van zijn verloren jeugd en verloren vrijheid en iedereen blijft gewoon een medemens en het zijn hun onbewuste drijfveren die hen laten doen wat ze doen. Iedereen is een slaaf van The Matrix en niemand is zich daar bewust van. Zij weten dus inderdaad niet wat ze doen en het is niet eerlijk en rechtvaardig ze dat te verwijten.

Vergeet die besmette begrippen als Heilige Geest, Vader en Zoon, Hemel en Paradijs, want de sleutel is bescheidenheid, nederigheid en mededogen. Je bent een mens en niets meer en niets minder en ieder klein kind is precies wat jij ooit was en weer moet worden. Besef altijd dat inzichten en begrijpen geen eigen verdienste zijn, want dat zou inhouden dat dwalen en niet begrijpen je eigen schuld zouden zijn en het is niet juist om trots op een gave te zijn. Je hebt die woorden alleen nodig om The matrix met zijn eigen wapens te verslaan. Wat wij stellen is niet alleen genoeg om ons in op z'n minst zeven grote religies op de brandstapel te brengen, maar eigenlijk is onze grootste tegenstander die nieuwe religie, de wetenschap.

In de metaforische taal van The Matrix (even metaforisch als de Evangelien) blijft iedere Agent die zich bekeert een potentiële Cypher, totdat hij volledig is unplugged. Voor ons is dus iedereen een Agent, behalve onze trouwe volgelingen vanaf het begin. In hun worsteling naar de uitgang kunnen mensen, al is het in de laatste meters, afhaken en een Judas worden. .

Er is geen Vader die tot je spreekt, want je kunt alleen maar luisteren naar je geweten, wat je vertelt wat je altijd wel geweten hebt. Logos en Geest zijn alleen maar begrippen,

geconstrueerde beelden, die een bedoeling duidelijk maken. Je kunt dat allemaal vergeten als je klaar bent. Jezus heeft nooit bestaan, of er zijn ontelbaar vele Jezussen geweest. Hij is slechts een geconstrueerd beeld om een boodschap aan op te hangen. Je kunt het Evangelie vergelijken met de verhalen van Donald Duck. Zijn neefjes fungeren als zijn externe geweten en proberen hem voor problemen te hoeden. De Zwarte Jongens zijn de personificatie van het kwaad en Oom Dagobert de personificatie van de hebzucht. Precies hetzelfde als in het verhaal van Pinokkio, waar Japie Krekel dezelfde rol als de neefjes speelt. Bunyan's Pilgrims Progress, de Christenreize, volgt hetzelfde procédé.

De hele mensengeschiedenis door hebben miljoenen en miljoenen mensen de top bereikt, of op zijn minst kortstondig gezien in een mystieke ervaring, onder invloed van drugs of tijdens een bijna-dood-ervaring, als kind zijn wij er allemaal geweest, totdat wij noodgedwongen moesten afdalen, maar het ervaren druist zo tegen alles in dat de meesten gezwegen hebben. Wij voelen ons absoluut zeker van onszelf (ons Zelf) en zijn inderdaad onverstoort en onbeïnvloedbaar. Wij beseffen dat het niet juist is de voorzienigheid op de proef te stellen en daarom zijn we anoniem en voorzichtig als slangen en argeloos als duiven.

We hebben alleen het Evangelie van Thomas gekozen om onze boodschap aan op te hangen, omdat het minder vervuild is dan de Dhammapada of de Tao The Ching, maar dat zou ook mogelijk geweest zijn. De tweede reden is dat in onze Westerse maatschappij het Jedo/christelijke gedachtegoed het cement is dat het hele bouwwerk overeind houdt en als wij erin slagen het cement te doen oplossen, moet het hele gebouw wel instorten en dat is onze bedoeling.

Wij weigeren ons er bij neer te leggen dat we de rest van het krankzinnige spel moeten uitzitten. Niemand wil eigenlijk dit spel spelen, niemand kiest voor zijn eigen ellende, pijn en verdriet en wij willen hen laten zien dat het niet hoeft en hoe je dit tranendal kunt verlaten zonder suïcide te plegen.

We weten uit eigen ervaring dat het ongelooflijk veel eenvoudiger is dan je denkt.
